

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola ad Ephesios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

iplos etiam angelos anathemati subiicere non dubitet, si forte Christi euangelium peruertere tentauerint.

Ibid. v. 15.

Cum autem placuit illi, qui me segregauit ex utero matris meae, ut reuelaret Filium suum in me, ut euangelizarem illum in gentibus, continuo non acquieui carni & sanguini; neque ueni Hierosolymam ad antecessores meos apostolos. Sane qui a Deo diuinorum mysteriorum doctrinam & reuelationem hauserat, is humana institutione neutiquam indigebat. Verum istud interim aduersarios interrogauerim, qualemnam caelestis Pater beato Paulo patefecerit, qualemue gentibus annuntian- dum mandauerit. Numquid Dei Verbum carni non unitum? aut Unigenitum, hominem secundum diuinam dispensationem non factum? Absit ut haec ita se habeant. Annuntiavit enim eundem Deum simul & hominem, vocans Filium & Dominum Iesum Christum.

Galat. c. 2. v. 16.

Scientes autem quod non iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi; & nos in Christo Iesu credidimus, ut iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis. Si in Deum credere, iustificationis mercede pensatur, (hac enim via maiores nostri iustificati sunt, scriptum est namque: *Credidit Abraham Deo, & reputata est ei fides ad iustitiam*) quomodo Emmanuel non est Deus, si quidem verum est, quod in ipsum credentes iustificamur?

Rom. c. 4. v. 3.

Ex epistola ad Ephesios.

Ephes. c. 1. v. 13.

IN quo & vos, cum audissetis uerbum ueritatis (euangelium

καὶ ἀγγέλους ἀναθεματίζεν, εἰ δὴ με- τὰ τὸ εὐαγγέλιον τὸ θεοῦ Χριστοῦ.

Οτε δὲ ηὐδοκῆσεν ὁ θεὸς ὁ ἀφο- εἰσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, δοποκαλύψαι ὑἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα διαγγελλίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνε- σιν, ὡς θεὸς οὐ περιουθεύσω σαρ- κὴ καὶ αἷματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱε- ρουσόλυμα πρὸς τοὺς ἀποστόλους.] τῷ γὰρ ἅπασι πᾶσι ἐκ θεοῦ λαχόντι μυστηρίαν καὶ δοποκαλυ- ψῆν, ἐκ ἐδῆ τῆς ἁγίας ἀδελφῶν παιδα- γωγίας. πᾶσι ἐκείνῳ Φαίμεν· ἵνα ἀπεκαλύψεν ὁ πατήρ τῷ μακαρίῳ Παύλῳ; ἢ ἵνα περιετέταχεν ἐν τοῖς ἔθνεσιν διαγγελλίσασθαι; ἀρετὰ θεοῦ λό- γον, καὶ ὑἱὸν μονογενῆ οὐχ ἐνωθέντα σαρκὶ, καὶ ἁγνόδημον ἀδελφῶν οἰκο- νομικῶς; εἴτα πᾶσι τῶν ὄντων ἀλλήλων; διεκλήρυξε γὰρ ἀδελφῶν τε ὁμοῦ καὶ θεῶν ἁπλῶς καὶ ἕνα, λέγων ὑἱὸν καὶ κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιούσται ἀδ- ελφῶν ὅτι ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστόν Ἰησοῦν ἐπίστευσαντες, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ ἐκ ἔργων νόμου.] εἰ τὸ πιστεῖσθαι δεῖται μισθὸν ἔχει πᾶσι δικαιώσιν· δε- δικαίωσανται γὰρ οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐκ πίστεως, ὅτι ἐπίστευσαν Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐ- τῷ εἰς δικαιοσύνην ἡ πίστις· πᾶσι οὐ θεὸς ὁ Ἐμμανουήλ, εἴπερ ὄντων ἀλλή- λων, ὡς εἰς ἁπλῶς πιστεύοντες δικαιο- ούμεθα;

Ex πῆς πρὸς Εφεσίους.

ΕΝ ᾧ ἀκούσαντες καὶ ἡμεῖς ἁπλῶς ἕνα θεὸν καὶ κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

ANNO CHRISTI 431.

της σωτηρίας υμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ἁγίου, ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαυον δόξης αὐτοῦ.] πολλά καὶ ταυτὸ ἐν ταῖς τῆν περιλαμβανόμενων ἐνοσίαις κατέδοκεν αὐτῷ, δι' ὧν ἐνεστὶ μαθεῖν ὅτι θεὸς ἀληθὴς ὁ Χριστὸς, καὶ ἡ παρὰ πάντων πίστις εἰς αὐτὸν οὐχ ὡς εἰς ἕνα τῶν κατὰ ἡμᾶς ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς εἰς ἕνα κύριον, καὶ υἱόν, καὶ θεόν. περὶ τὸν μὲν γὰρ αὐτὸς ὅστις τὸ διαγγέλλει τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ καὶ ἡ πίστις, ὡς εἰς θεὸν δηλονότι. ἀκολουθεῖ δὲ τὸ τῆς πίστεως γέρας, πουτέστι τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαγγελίας, ὃ τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀρραβὼν. ἐκτελευτῶμεθα γὰρ εἰς ἔπαυον δόξης Χριστοῦ. σέσωκε γὰρ ἡμᾶς οὐχ ὡς ἀνθρώπων κοινὸς, ἀλλ' ὡς θεὸς ἐν σαρκὶ γεννητὸς δι' ἡμᾶς. οὕτω γὰρ εἰς ἔπαυον ἐσώμεθα τῆς δόξης αὐτοῦ.

Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, εἰ γὰρ ἠκούσατε πάλιν οἰκονομίᾳ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δωδεκάστοις μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι καὶ ἀποκαλύψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς περιέγραψα ἐν ἐπιγράψῃ περὶ ἀδιώαδε διαγινώσκοντες νοῆσαι πάλιν σωθεῖσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ.] πῶς αὐτίκως χρεία, καὶ ἀποκαλύψαις τῆς ἀφ' ἧς τοῦ θεοῦ τὸ γνωριζόμενον τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, εἴπερ ὅστις ἀνθρώπος ἰδιωτὴς, καὶ ὀλοθῆναι καρωρησμένον τοῦ θεοῦ λόγου, ψιλλῆ περιώπων ἐνώσει περιλαμβανόμενος; ἢ γὰρ ἐγὼ τὸ κεκρυμμένον, ἢ ποῦ ὅλως τὸ δυσχερὲς, τὸ νοῆσαι τυχὸν περὶ ἐνός τοῦ κατὰ ἡμᾶς ἀνθρώπου, ὅτι ἀνθρώπος ὅστις;

salutis vestra) in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostra, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloria ipsius. Plura simul hic proponuntur, ex quibus colligere licet Christum verum esse Deum; atque adeo omnium fidem in ipsum non ferri tamquam in hominem nostri similem, sed tamquam in vnum Dominum, & Filium, & Deum. Primo namque ipse salutis nostrae euangelium existit, in quem proinde fides nostra tendat tamquam in Deum. subiungitur mox fidei quoque premium, puta promissionis Spiritus, qui nostrae hereditatis arrhabo est. denique ad laudem gloriae Christi redempti perhibemur. Redemit autem nos non ut vulgaris homo, sed ut Deus nostri causa incarnatus. Ad hunc enim modum in laudem gloriae illius cedimus.

Huius rei gratia ego Paulus vinctus Christi Iesu pro vobis gentibus, si tamen audistis dispensationem gratiae Dei, quae data est mihi in vobis: quoniam secundum revelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in breui; prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi. Qua prudentia, quae diuina opus erat patefactione ad mysterium hoc Christi perspicendum, si quidem per se homo tantum est, a Dei Verbo omnino seiunctus, nuda personarum vnione cohonestatus: Quid enim abstrusum habet, aut quae difficultas est de vulgari quopiam, nostrique simili homine intelligere quod sit

Ephes. 1. 3. v. 1.

homo? At vero profundum, planeq; magnum est hoc sacramentum, si Deus Verbum nobis simile factum ponatur. Cum igitur eximia mentis intelligentia ornati, diuinaque reuelatione illustrati, mysterium Christi veluti diuinum quoddam secretum nobis tradiderint, fidesque in illum tamquam in Deum tendat, quomodo Christus non est Deus?

Ibid. v. 8. Aliud huic simile, & eandem habens sententiam. *Mibi omnium sanctorum minimo data est gratia hac, in gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, & illuminare omnes que sit dispensatio sacramenti absconditi a seculis in Deo, qui omnia creauit.*

Ephes. c. 5. v. 25. *Viri, inquit, diligite uxores vestras, sicut & Christus dilexit ecclesiam, & semetipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans eam lauacro aquae in verbo vitae. Ecquid aliud, obsecro, verbum est, per quod corpore aqua munda abluto purgamur, quam illud ipsum, de quo beatus Paulus alio loco ita scribit: Hoc est verbum fidei quod predicamus: quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris quod Deus illum suscitauit a mortuis, saluus eris. Corde enim creditur ad iustitiam, ore autem fit confessio ad salutem. Si itaque Christum profitemtes per fidem saluamur, verbumque fidei de illo praedicatum complexi purgamur & sanctificamur; quomodo is verus Deus non est?*

Rom. c. 10. v. 8.

Phil. c. 1. v. 18.

Ex epistola ad Philippenses.

QVID enim? (inquit.) Dum omni modo, siue per occasio-

βαδύ δὲ καὶ μέγα τὸ μυστήριον, εἰ καθ' ἡμᾶς γρηθάται λέγειτο θεὸς ὑψίστων ὁ λόγος. ὅτε τοίνυν βαθεῖς εἰς σωέσιν, καὶ πλεῖν θεῶν δοποκαλυψεν ἐξηκότες, ὡς θεῶν ἡμῖν μυστήριον παραδεδώκεσι τὸ Χριστὸ μυστήριον, καὶ εἰς αὐτὸ ἢ πίστις, ὡς εἰς θεὸν δηλονότι, πῶς ἕκ αὐτῶν εἶναι θεός;

Αλλο τοῦτο παρεσοικός, ἔτ' αὐτὸ ἔργον διανοίαν. ἐμοὶ τῶ ἐλαχιστέρῳ πάντων τῶ ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτῆ, ἐν πῶς ἔθνεσιν διαπελίσσαται τὴν ἀνέξιστον πλοῦτον τῆ Χριστοῦ, καὶ φώτισαι πάντα τῆς ἡ οἰκονομίας μυστηρίου τῆς δοποκερυμμένου διὰ τῶ ἀγίων ἐν τῶ θεῷ, τῶ τὰ πάντα κτίσασθαι.

Οἱ ἄνδρες, φησὶν, ἀγαπήτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν πλεῖν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγάσῃ, καθαρεύσας τῶ λουτρῷ τῆ ὕδατος ἐν ῥήματι.] ποῖον ἄρα ἔστι τὸ ῥῆμα ἐν ᾧ καθαρεύεται, δόπολου σαλῶν καὶ σώμα ὕδατι καθαρεύῃ; ἢ πάντως ἐκεῖνο, ὅτε οὐ φησὶν ὁ θεατῆς Παῦλος ὅτι τὸ ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως, ὁ κηρύσσοντες ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῶ σώματι σου κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἠγάρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, σώματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.] ἐκοῦν εἰ Χριστόν ὁμολογοῦντες ἐν πίστι σωζόμεθα, πῶς οὐ θεὸς ἀληθὴς ἔστιν, εἰς ὃν τῆς πίστεως εἰ γρηθοῖ ῥῆμα, καθαρεύεται καὶ ἡ γὰρ σῶμα;

Ex t̄is πρὸς Φιλιππησίους.

ΤΙ γὰρ; φησὶ· πλεῖν ὅτι πάντι ἔστω, εἴτε πρὸ φάσι, εἴτε ἀλη-